



Kopie

Afgeleverd aan: mr. LEMACHE Christian

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Arrestnummer C/ 649 / 2017
Repertoriumnummer 2017/1908
Datum van uitspraak 24 mei 2017
Roinummer 2017/CO/167
Notienummer parket-generaal 2017/PGA/779 2017/VJ11/195

Waarheidsproef
Oplevering van gemeent.
COIV
Domainem

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaftde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000864595-0001-0015-01-01-1



2017/PGA/779 – 2017/VI11/195

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

836

geboren te _____ op _____
wonende te Heusden-Zolder,
Belg.

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Philippe Godelaine, advocaat bij de
balie Limburg, op 12 april 2017

vertegenwoordigd door mr. David Thoeng loco mr. Philippe
Godelaine, beiden advocaat bij de balie Limburg, op 26 april 2017

en inzake

De WOONINSPECTEUR

Agentschap inspectie RWO,

met kantoren gevestigd te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19 bus
22

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. Christian Lemache, advocaat bij de balie
Limburg, op 12 april 2017

afwezig op 26 april 2017

1. Ten laste gelegde feiten

PAGE 01-00000864595-0002-0015-01-01-4



Te _____, van 13 maart 2015 tot en met 16 november 2015

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld bij artikel 20 §1 al 1 van het Decreet d.d. 15 juli 1997, houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via een tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, namelijk:

als verhuurder een pand, gelegen te _____, kadastraal gekend onder _____ zijnde een halfopen bebouwing met twee bouwlagen onder de kroonlijst en voorzien van een hellend dak, voor bewoning ter beschikking te hebben gesteld terwijl dit volgens de detailbeschrijving in PV HA66.RW.100900-15 d.d. 13 maart 2015 niet voldeed aan de hoger beschreven normen inzake veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de wooninspecteur (namens het Vlaamse Gewest) en/of het college van burgemeester en schepenen conform artikel 20bis van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, tevens het herstel te bevelen, uitvoerbaar binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak, te weten:

- te bevelen dat aan het pand werken dienen uitgevoerd om dit pand (gebouw én woonentiteiten) te laten voldoen aan de vereisten en normen, dit impliceert het wegwerken van alle gebreken aan de panden waardoor deze volledig aan de minimale kwaliteitsvereisten voldoen
- over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn
- de wooninspecteur te machtigen om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien voor het geval de overtreder in gebreke blijft om de bevolen werken zelf uit te voeren, waarbij de wooninspecteur tevens gemachtigd wordt om de kosten, zoals bedoeld in artikel 17bis, §2 van de Vlaamse Wooncode te verhalen op de veroordeelde
- de uitspraak over de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

Overgeschreven op het 1^o hypotheekkantoor te Hasselt op 15.07.2016, nr. 070-T-15/07/2016-07674 en ambtshalve ingeschreven.

Ontvangen: 128,60 euro. De Bewaarder (get.) L. VANDERHOEYDONG

PAGE 01-00000864595-0003-0015-01-01-4



Het onroerend goed toebehorend aan | | en | | krachtens een akte van
openbare aankoop ontvangen op 9 december 2004 door | | , notaris te |

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 3 januari 2017 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, kamer 13, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED

Verklaart beklaagde schuldig aan de tenlastelegging.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een geldboete van 2.000,00 euro. Stelt vast dat het feit gepleegd werd na 31.12.2011, zodat art. 2 van de wet van 28.12.2011 i.v.m. de opdecimen, van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 50 opdecimen (vermenigvuldiging met 6), gebracht wordt op 12.000,00 euro.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro.

Verwijst de veroordeelde tot de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van 169,92 euro.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

PAGE 01-00000864595-0004-0015-01-01-4



Verklaart verbeurd het wederrechtelijk vermogensvoordeel ten bedrage van 3.500,00 euro bij equivalent.

Verklaart de herstellvordering van de wooninspecteur ontvankelijk en gegrond.

Beveelt beklaagde om aan het pand, gelegen te :
 , kadastraal gekend onder | alle
 gebreken weg te werken, zodat de woning volledig voldoet aan de woonkwaliteitsvereisten bepaald in artikel 5 van de Vlaamse Wooncode en dit binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van art. 1385bis Ger. W., onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging, volgende op het verstrijken van voormelde hersteltermijn. De termijn van herstel dient niet beschouwd te worden als een termijn van verbeurdverklaring van de dwangsom.

Zegt voor recht dat bij gebreke aan uitvoering door beklaagde zelf, de wooninspecteur gemachtigd is om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien met kosten ten laste van beklaagde op grond van art. 20 bis §7 en §8 van de Vlaamse wooncode alsook alle kosten op grond van art. 17bis §2 van de Vlaamse Wooncode ten laste van beklaagde.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Zegt voor recht dat melding van het vonnis zal worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het tweede hypotheekkantoor te Hasselt onder ref. 070-T-15/07/2016-07674.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 3 januari 2017:

- op 24 januari 2017 door de beklaagde tegen al de schikkingen
- op 2 februari 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de schikkingen, uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen.

2.3.

PAGE 01-00000864595-0005-0015-01-01-4



Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt:

- op 31 januari 2017 door de beklaagde
- op 2 februari 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 12 april 2017 en 26 april 2017.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van de beklaagde en het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de beklaagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de schuldigverklaring, de strafmaat, de verbeurdverklaring en de herstellvordering zijn nauwkeurig.



3. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de strafmaat is nauwkeurig.

4. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagde en het Openbaar Ministerie, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest is het hof gevat te oordelen over de beschikkingen op strafrechtelijk gebied van het bestreden vonnis die betrekking hebben op de schuldigverklaring, de straftoemeting, de verbeurdverklaring en de herstellvordering.

Ter zitting van 12 april 2017 verzocht het Openbaar Ministerie de aanvulling van de feiten met de verzwarende omstandigheid dat van de feiten een gewoonte werd gemaakt.

Gezien het hoger beroep van het Openbaar Ministerie beperkt was tot de strafmaat, is het hof niet gevat om de feiten aan te vullen met de verzwarende omstandigheid van gewoonte. Krachtens art. 204 Sv. bepaalt het verzoekschrift, op straffe van verval van het hoger beroep, nauwkeurig de tegen het vonnis ingebrachte grieven met inbegrip van de procedurele grieven. Doordat het Openbaar Ministerie enkel als grief de strafmaat aanduidde en niet de grief met betrekking tot de misdrijfomschrijving en/of toerekening van verzwarende omstandigheden, is het hof niet gevat hierover te oordelen. Evenmin kan het hof op grond van art. 210, tweede lid Sv. ambtshalve grieven opwerpen tenzij grieven van openbare orde die betrekking hebben op zijn bevoegdheid, de verjaring van de feiten en het gegeven dat de feiten geen misdrijf uitmaken.

Het hof is dan ook niet gevat te oordelen of er sprake is van de verzwarende omstandigheid van gewoonte.

5. Motivering ten gronde

5.1. Op strafrechtelijk gebied

PAGE 01-00000864595-0007-0015-01-01-4



5.1.1. Ten gronde

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt.

2. In besluiten betwist beklaagde enerzijds de feiten niet langer en anderzijds houdt beklaagde voor dat er geen enkele klacht werd neergelegd bij de wooninspectie, dat de huurders de gebreken zelf veroorzaakt hebben en beklaagde nooit in kennis stelden van de bestaande gebreken, en bovendien dat het pand werd beschadigd ingevolge een aanrijding met een vrachtwagen hetgeen in hoofde van beklaagde overmacht zou uitmaken.

3. Het onderzoek door de wooninspectie aan dit pand gebeurde naar aanleiding van een woonkwaliteitsonderzoek van andere panden van beklaagde die inmiddels door beklaagde werden gesloopt. Bij nazicht van de wooninspectie bleek dat beklaagde nog beschikte over dit pand waarop een woonkwaliteitsonderzoek volgde. Het is niet vereist dat er een klacht dient neergelegd te worden alvorens een onderzoek door de wooninspectie wordt ingesteld.

4. De onveilige woontoestand van het pand blijkt afdoende uit het strafdossier, onder meer de bevindingen van de wooninspecteur van 15 maart 2015 en uit de begeleidende foto's. De vaststellingen van de wooninspecteur gelden tot het bewijs van het tegendeel. Beklaagde wist of behoorde als verhuurder te weten dat de woning niet voldeed aan de in de Vlaamse Wooncode gestelde normen. Een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid volstaat als moreel element van het misdrijf. Beklaagde liet na als eigenaar te controleren of het pand voldeed aan de woonkwaliteitsnormen.

De gebreken aan het pand zijn inherente gebreken waarvoor de eigenaar dient in te staan omdat hij erop dient toe te zien dat het pand in orde blijft.

Er werden structurele gebreken vastgesteld:

- grote barsten aan de binnen- en buitenmuren ingevolge een aanrijding van een vrachtwagen;
- het gevaar voor elektrocutie ingevolge een ontmantelde zekeringskast in de kelder;



- het gevaar voor ontploffing/brand ingevolge gebreken aan de gasflessen en aan de mazoutketel.

De eigenaar kan zich dan ook niet verschuilen achter de bewering dat bij de aanvang van de huur in 2006 het pand wel in orde zou zijn geweest, dat de gebreken door de huurders zelf werden veroorzaakt en dat hij niet zou geweten hebben dat het pand niet voldeed aan de woonkwaliteitsnormen zoals vereist door art. 5 van de Vlaamse Wooncode, mede gelet op de aard en de ernst van de gebreken (er was immers een ernstig risico op elektrocutie en brand).

Beklaagde moest als goede eigenaar kennis hebben van de gebrekkige toestand van het verhuurde pand en heeft desondanks wetens en willens verhuurd. Het feit dat de bewoners zelf niet klagen is geen criterium noch schuldontlastend.

5. Er is geen sprake van overmacht in hoofde van beklaagde. Er gebeurde weliswaar een aanrijding met een vrachtwagen op 23.04.2014 waardoor de stabiliteit van het pand ingevolge grote barsten in de binnen- en buitenmuren ernstig in het gedrang kwam. Niettegenstaande verhuurde beklaagde dit pand verder. De bewering dat de huurders weigerden het pand te verlaten is onvoldoende aangetoond. Beklaagde maakt dit niet aannemelijk. Immers, geen enkele brief aan de huurders met het verzoek het pand te verlaten wordt bijgebracht, noch werd een procedure opgestart om de huurders uit het pand te zetten gelet op de gebrekkige toestand ervan. Alleszins, bijna een jaar na de aanrijding van de vrachtwagen, woonden de huurders nog steeds in het pand zoals blijkt uit de vaststellingen van de wooninspectie op 15 maart 2015.

5.1.2. Straftoemeting

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van beklaagde,
- het gunstig strafregister van beklaagde waaruit blijkt dat hij veroordelingen opliep door de politierechtbank,
- de omstandigheden en ernst van de feiten waaruit blijkt dat beklaagde weinig respect toont voor de wetgeving inzake kwaliteits- en veiligheidsnormen van woningen en dat het pand inmiddels nog steeds niet werd hersteld niettegenstaande beklaagde zelf verklaarde dat hij slechts twee maanden nodig had om het pand in orde te brengen.



Daarom wordt de beklaagde bestraft met een effectieve geldboete van 500 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Gelet op de aard en de omvang en de bijzondere ernst van de feiten en mede gelet op het feit dat niet wordt aangetoond dat zijn reclassering in het gedrang komt door het uitspreken van een straf en de effectieve tenuitvoerlegging ervan, wordt niet ingegaan op het verzoek van beklaagde om deze geldboete met uitstel op te leggen, te meer nu zulks niet van aard zou zijn om hem het zwaarwichtig karakter van de feiten en het maatschappelijk belang ervan voor zijn medeburgers duidelijk te maken.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

5.1.3. Verbeurdverklaring

Gezien de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie van 28 juni 2016 dient bij toepassing van art. 42,3° en art. 43bis Sw. de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen, verworven ingevolge het verhuren van deze woning, te worden opgelegd rekening houdend met de ontvangen huurgelden, zijnde 7 maanden (vanaf april 2015 tot en met oktober 2015) x 500 euro (huurprijs per maand) = 3.500 euro. Deze verbeurdverklaring beteugelt de immorele geldzucht van de beklaagde.

5.2. Met betrekking tot de herstellvordering

De herstellvordering van de wooninspecteur werd overgemaakt aan het Openbaar Ministerie op 16 april 2015 (stuk 103) en luidde als volgt:

- het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Houthalen-Helchteren sloot zich aan bij deze herstellvordering (stuk 60).



De herstelmaatregelen van art. 20bis Vlaamse Wooncode beogen als bijzondere vorm van teruggave, de gevolgen van de door art. 20 §1 Vlaamse Wooncode bedoelde misdrijven teniet te doen en de door art. 5 Vlaamse Wooncode bedoelde elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen te verwezenlijken.

Uit de tekst van deze bepalingen en hun ontstaansgeschiedenis en de doelstellingen van de decreetgever volgt dat de herstelmaatregel bestaande in het bevel om werken aan de woning uit te voeren om die te laten voldoen aan de vereisten van art. 5 Vlaamse Wooncode strekt tot integraal herstel.

Het herstel moet, behoudens in het geval van kennelijke onredelijkheid, worden bevolen voor alle gebreken aan de woning, voorwerp van het in art. 20 §1 Vlaamse Wooncode bedoelde misdrijf, zodat die woning opnieuw voldoet aan alle krachtens art. 5 Vlaamse Wooncode geldende elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen. Het enkel bevelen van het herstel van de gebreken welke aanleiding hebben gegeven tot de strafvordering, volstaat niet. Dit betekent dat enkel een integraal herstel in algemene bewoordingen van art. 5 Vlaamse Wooncode wordt bevolen en geen opsomming van gebreken die aanleiding hebben gegeven tot de zaak.

De herstellvordering van de wooninspecteur is zowel intern als extern wettig en beoogt, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door beklagde gepleegde misdrijven. Deze herstellvordering is gemotiveerd vanuit het oogpunt van elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten en is derhalve niet kennelijk onredelijk.

Gezien de omvang van deze aanpassingswerken bepaalt het hof de termijn voor het uitvoeren van de werken op 10 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest teneinde beklagde de gelegenheid te geven zich aan de hem opgelegde verplichtingen te conformeren. Het hof verwijst naar de verklaring van beklagde zelf dat hij deze gebreken binnen de 2 maanden kan herstellen. Overigens dateert de herstellvordering van 16 april 2015 en tot op heden werden deze aanpassingswerken nog steeds niet uitgevoerd. De door de eerste rechter opgelegde hersteltermijn acht het hof dan ook gepast.

Het hof acht het gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 150 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het uitvoeren van de werken zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Er



wordt geen bijkomende dwangsomtermijn opgelegd. Het opleggen van een dwangsom is noodzakelijk gezien de eerste vaststellingen reeds dateren van 15 maart 2015 en de gebreken nog steeds niet zijn hersteld.

In tegenstelling tot de eerste rechter acht het hof het niet opportuun om de uitspraak uitvoerbaar te verklaren bij voorraad.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 42, 43, 43bis van het Strafwetboek
- 1, 2, 5, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen van het Openbaar Ministerie en de beklaagde ontvankelijk;

┌ PAGE 01-00000864595-0012-0015-01-01-4 ─┐



Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre:

- de beklaagde schuldig werd verklaard aan de hem ten laste gelegde feiten;
- de beklaagde verplicht werd om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op TWEEHONDERD EURO;
- aan de veroordeelde een vergoeding van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT werd opgelegd;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige;

Veroordeelt de beklaagde tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO gebracht op DRIEDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Verklaart overeenkomstig art. 42.3° en 43bis Sw. de illegale vermogensvoordelen voortkomend uit het bewezen verklaard misdrijf verbeurd, zijnde de som van DRIEDUIZEND VIJFHONDERD EURO;

Met betrekking tot de herstellordering

Verklaart de herstellordering van de wooninspecteur ontvankelijk en gegrond;

Beveelt de beklaagde om werken uit te voeren aan het pand gelegen te
| kadastraal gekend onder

| , om de woning te laten voldoen aan de vereisten en normen, vastgesteld met
toepassing van artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997, binnen een termijn van TIEN
MAANDEN vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval dat de herstelmaatregelen door de overtreder niet binnen 10 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest worden uitgevoerd, zoals hiervoor gezegd, dat de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Houthalen-Helchteren ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagde, op grond van art. 20bis §7 van het decreet houdende de Vlaamse Wooncode;



Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde voor het geval dat aan de veroordeling tot het uitvoeren van de herstelmaatregelen niet wordt voldaan, tot betaling aan de wooninspecteur van een dwangsom van HONDERDVIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 263,27 euro.



Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

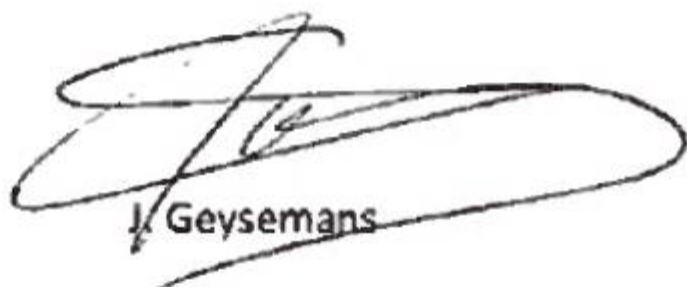
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 24 mei 2017

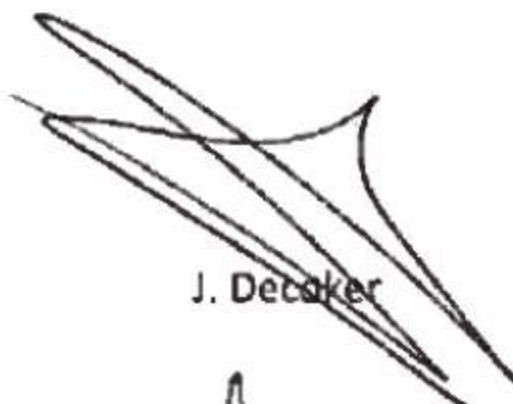
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

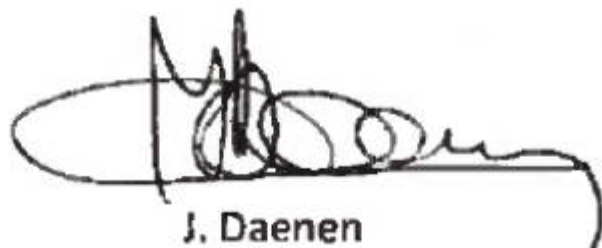
met bijstand van griffier J. Geysmans



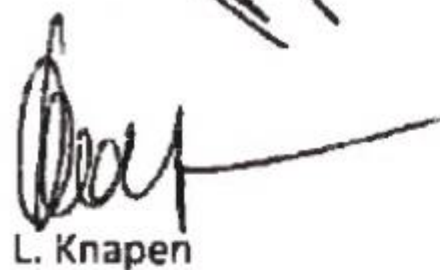
J. Geysmans



J. Decoker



J. Daenen



L. Knapen

